

Sygn. akt IV CSK 277/16

POSTANOWIENIE

Dnia 7 grudnia 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Marian Kocon

w sprawie z powództwa M. D.
przeciwko E. Spółce Akcyjnej w W.
o zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 7 grudnia 2016 r.,
na skutek skargi kasacyjnej strony pozwanej
od wyroku Sądu Apelacyjnego w (...)
z dnia 30 października 2015 r., sygn. akt I ACa (...),

**odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;
zasądza od pozwanej na rzecz powoda kwotę 10800 zł
(dziesięć tysięcy osiemset) tytułem kosztów postępowania
kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

W związku z wniesieniem skargi kasacyjnej przez pozwanego od wyroku Sądu Apelacyjnego w (...) w sprawie o zapłatę, zważyć należy, co następuje:

Stosownie do 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania w razie wykazania przez stronę, że w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych, budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona.

Wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania, skarżący oparł na oczywistej zasadności.

Oparcie wniosku na tej przesłance wymaga wykazania przez skarżącego niewątplivej, widocznej na pierwszy rzut oka (*prima facie*), bez konieczności pogłębionej analizy, sprzeczności wykładni lub zastosowania prawa materialnego lub procesowego z brzmieniem przepisów lub powszechnie przyjętymi regułami interpretacji (por. nie publikowane postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 22 stycznia 2008 r., I UK 218/07, z dnia 26 lutego 2008 r., II UK 317/07, z dnia 9 maja 2008 r., II PK 11/08, z dnia 21 maja 2008 r., I UK 11/08, z dnia 9 czerwca 2008 r., II UK 38/08). Oprócz wskazania naruszeń prawa materialnego i procesowego należy wykazać ich kwalifikowany charakter. Skarżący powinien zawrzeć w skardze wyodrębniony wywód prawny wskazujący, w czym przejawia się „oczywistość” naruszenia przepisów prawa materialnego lub procesowego (por. nie publikowane postanowienia SN: z dnia 5 września 2008 roku, I CZ 64/08, dnia 19 grudnia 2001 roku, IV CZ 200/01, z dnia 9 czerwca 2008 roku, II UK 37/08). Skarżący wskazał na oczywistą zasadność ze względu na naruszenie ustawy o gospodarce nieruchomościami. Jednak w rzeczywistości kwestionuje proces dowodzenia i oceny dowodów zebranych w sprawie. Skarżący nie wykazał zatem kwalifikowanego naruszenia i nie zawarł odrębnego wyводу w tym zakresie.

W tej sytuacji uznać należy, że skarżący nie wykazał istnienia powołanej w skardze kasacyjnej przesłanki, uzasadniającej przyjęcie jej do rozpoznania, stąd na podstawie art. 398⁹ § 2 k.p.c. orzeczono jak w sentencji.

jw